Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 40 (600) ★ joi 23 mai 1957 ★ 8 pag. 30 bani

ZERO CORIGENȚI ZERO REPETENȚI

Tovarășul director ne-a spus...

MEDIAȘ (de la coresp. nostru). Poposind în localul Școlii medii mixte nr. 1 din oraș, am stat de vorbă cu tovarășul director Barna:

— Vă rog, în două cuvinte, dacă s-ar putea să-mi spuneți ce măsuri s-au luat în vederea examenelor.

— In primul rînd, elevii — toți cei din clasele a IV-a, a VII-a și a X-a — au primit încurajări... sufletești. Le-am arătat că examenele sînt numai o verificare a cunoștințelor, că din comisie vor face parte profesori din școala noastră și că, în general, cei pregătiți nu au de ce se teme în fața comisiei...

— In privința celor de la internat?

— Aceștia, prin grija școlii, vor primi în perioada de pregătire a examenelor un supliment caloric... la masă. In afară de aceasta, sala de meditație va avea zilnic ajutorul unui profesor, care să dea răspunsuri calificate la toate nelămuririle elevilor.

— După cîte știu, în școală aveți și eleve de la Căminul de copii din oraș...

— Da. Și ei se vor bucura de aceeași grijă...

— Dacă nu vă supărați, spuneți-mi cîteva cuvinte numai despre pionieri!

— De ei ar trebui să mă tem mai puțin, pentru că de, sînt pionieri! Dar printre ei vor mai fi cîțiva care, chiulind un an întreg, vor trage acum ponoasele. In general însă, cred că majoritatea ne vor face bucuria să răspundă bine la examen. Mai ales la matematică și fizică!

— ...Și de ce tocmai la aceste obiecte?

— Pentru că, la Olimpiada pe regiune a tinerilor matematicieni și fizicieni, pionierii din școala noastră au primit... două premii, din totalul de trei!

...Și am fi tare bucuroși dacă, după examene, am putea să comunicăm: zero corigenți, zero repetenți.

Am mulțumit tovarășului Barna și am dat să plec. Dar...

— Mai am o vorbă, o critică: tovarășii de la Comitetul Regional U.T.M.-Stalin nu trebuiau să ne-o ia pe tovarășa instructoare tocmai acum, în preajma examenelor. Asta-i părerea mea...

Și a mea tot aceasta e. De fapt și copiii m-au rugat să arăt în ziar că asta-i și părerea lor.

EMIL EMANOIL

Vitejii

— FOILETON —

Orașul STALIN (Școala medie mixtă nr. 5).

In clasa a V-a, de la această școală, învață doi băieți, doi colegi: Andrei Sandu și Ivan Reisfeld. Amîndoi sînt niște năbădăioși și jumătate; se-ntrec în zburdălnicii care de care mai „nevinovate". Dar niște zburdălnicii care necesită, curaj, ambiție, stăpînire de sine și — mai ales — obraz știți voi cum și urechi tari! De ce obraz... Păi, mă rog, ce s-ar face cei doi dacă n-ar avea obrazul... așa? ...Ar roși la te miri ce atragere de atenție?! Dar dacă n-ar fi înzestrați cu urechi tari? ...Ar trebui să asculte toate vorbele rele pe care colegii le scornesc pe seama lor. Ar...

Cît despre curaj, — au cu duiumul... Altfel, faima lor în școală n-ar fi durat nici o minută. Pe cînd așa...

Uite, sînt mai bine de 70 de zile de cînd cei doi s-au antrenat într-o întrecere extraordinară, una dintre cele mai „nevinovate" zburdălnicii făcute de ei pînă acum. Punctele întrecerii — după cîte am aflat — sînt următoarele: a) să vii la școală cît mai multe zile cu putință, cu lecțiile neînvățate; b) să te porți la ore în așa fel încît să fi dat afară de cele mai multe ori și c) note 2 cît mai multe în catalog!

...Și au trecut, cum v-am mai spus, mai bine de 70 de zile, dar cei doi parcă-s legați! Mereu la fel, pe aceeași linie! Bieții profesori nici nu mai știu cui să-i dea întîietate (mai ales că Sandu, la punctul c, i-a luat-o binișor înainte lui Ivan!).

Eu însă vin cu o propunere: pentru ca și Ivan, și Andrei să nu se simtă jigniți, premiul special — REPETENȚIA — să fie dat... amîndurora.

...Pentru că, dacă gîndim mai temeinic, amîndoi s-au străduit la fel!

Păcat. Se pare că pînă la urmă, clasa de mai sus nu va putea să comunice: zero corigenți, zero repetenți.

ȘTEFAN ZAIDES

De vorbă cu academicianul Alexandru Graur

Acum cîteva zile, un grup de pionieri de la Școlile nr. 119 și 120 din București, au avut o convorbire cu academicianul profesor Alexandru Graur. Subiectul convorbirii: unele probleme ale gramaticii limbii romîne. Redăm, pe scurt, cîteva fragmente din stenograma convorbirii:

— Tovarășe profesor, eu am unele nelămuriri în legătură cu punctuația. Iată, aș vrea să întreb următoarele: după vocativ, se poate folosi tot atît de bine virgula ca și semnul exclamării?

— Să presupunem că n-ai pune nici virgulă, nici semnul exclamării.

— Atunci ar fi greșit.

— Firește, dar pornind de aici se poate discuta despre virgulă în general. Atunci cînd cineva scrie, pune virgula după cum gîndește el fraza. Există însă anumite reguli care nu se pot ocoli. Să zicem că am avea de-a face cu următoarea frază: „Pionierii care sînt cuminți pleacă în excursie". Propoziția atributivă „care sînt cuminți" se pune între virgule sau nu?

— Da, (un pionier).

— Nu... (alt pionier).

— Și unul și altul aveți dreptate, după părerea mea. Numai că, în fiecare caz, fraza are alt înțeles. Dacă nu punem „care sînt cuminți" între virgule, înseamnă că numai aceia care sînt cuminți pleacă în excursie. Dacă punem virgule, sensul e „toți pionierii sînt cuminți și pleacă în excursie". Vedeți? Există o deosebire. Ați înțeles?

— Am înțeles.

(Continuare în pag. a 6-a)

— Manolescu Florin...
— Cătineanu Cornelia...
— Grigorescu Eugenia...
— Fischer Alexandru...
— Iar eu sînt Alexandru Graur...
— Vă cunoaștem, tovarășe academician.
— Ei... Luați loc, și să vedem despre ce e vorba.

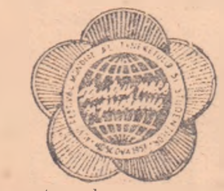
In pagina a V-a găsiți... SURPRIZA NUMĂRULUI!

•POȘTA SĂPTĂMÎNII DE LA 15–22 V 1957•

Vești despre Festival

2000 de lei pentru contul 500!...

...au fost realizați de pionierii Școlii de 7 ani nr. 4 din Reșița, în urma unui spectacol prezentat de ei în sala Casei muncitorești. Spectacolul a fost alcătuit din cîntece, dansuri și gimnastică. Au asistat peste 400 de spectatori.

9,35 ha...

...atît măsoară „loturile pionierilor pentru Festival" din raionul Satu Mare. Pe marea majoritate a loturilor se cultivă legume. Pionierii din comuna Viile au sădit însă pe lotul lor căpșuni, care vor fi curînd valorificate

Un submarin și un planor...

...în miniatură vor fi trimise în orașul Festivalului de către pionierii de la Școala medie din Pucioasa. În afară de asta, pionierii din aceeași școală s-au angajat să strîngă, pînă la 15 iunie, 8000 kg fier vechi. 6000 de kilograme au și fost strînse pînă la ora actuală.

„Scriitorii din Tîrgoviște"...

...se va numi albumul pe care-l alcătuiesc copiii ce activează la Casa pionierilor. Albumul va cuprinde fotografii și prezentări ale scriitorilor ridicați din orașul Tîrgoviște, precum și fragmente din lucrările lor

Comisia a început trierea...

...celor mai frumoase cadouri pentru Festival trimise de pionierii din regiunea Oradea. Cu aceste daruri se va deschide în curînd în oraș o expoziție

O grădină botanică

Pe lîngă școala noastră avem o grădină zoologică. Nu știu dacă este cineva din Reșița care să n-o fi vizitat. Am luat și premiul I pe țară pentru ea.

În primăvara aceasta, împreună cu tovarășii profesori, ne-am hotărît să facem și o grădină botanică. Ne-am și apucat de lucru. Împărțiți pe grupe, unii am săpat pămîntul, alții l-au îngrășat, pentru ca plantele să crească frumoase. Mai avem multe de făcut. Însă toți lucrăm cu tragere de inimă, ca s-o terminăm mai repede.

BOGDAN DOINA
cl. a VII-a B Școala medie mixtă Reșița

Sîntem buni prieteni

Această scrisoare o scriu în numele colegilor din clasa a VII-a A, de la Școala medie nr. 1 din Tîrgu Mureș. Aveți dreptate. Colegele noastre nu sînt rele, ci noi am fost vinovați. Prin glumele proaste pe care le-am făcut, le-am îndepărtat de noi. Cum am început să ne purtăm frumos, ele s-au apropiat de noi și acum ne sînt cele mai bune prietene. Un singur lucru ne întristează: că fetele sînt mai leneșe la învățătură decît noi. Recunoaștem și noi că avem o vină. Cînd eram supărați pe ele, n-am vrut să le ajutăm. Acum, în timpul scurt cît a mai rămas, ne dăm toată silința ca și fetele să fie alături de noi la învățătură.

SCHWARTZ FRANCISC

Erați curioși să vedeți cum arăt? Poftim. V-am îndeplinit dorința. Asta-s eu: cu codițe, cu cravată, ca orișicare pionieră. În plus, sînt veșnic cu tocul în mînă.. Asta pentru că trebuie să răspund tuturor. Și scrisori sînt multe: multe și interesante, vesele și triste, lungi și scurte.

DE VORBĂ CU Măriuca

În corespondența de acum cîteva zile am găsit o scrisoare care, de fapt, nu era o scrisoare, ci o... cerere, semnată de Crăciunescu Ștefan, de la Școala de 7 ani Călinești, Rîmnicu-Vîlcea... Și ce credeți că-mi cerea? Să-l primesc în rîndurile prietenilor mei. Ce părere aveți? Ar putea să creadă lumea că sînt birocrată. Primul răspuns să i-l dăm deci lui...

Te-ai lămurit, Ștefane, că nu e nevoie de nici o cerere? Scrie-mi, și gata! Ești prietenul meu.

— Teișanu Radu — Craiova — Școala de 7 ani nr. 5. **Te-ai supărat rău. Stai însă să judecăm puțin lucrurile. Noi am scris în gazetă că Școala nr. 2 v-a învins la tenis de masă. Asta recunoști și tu. Că i-ați bătut adesea și voi, asta o recunoaștem la rîndul nostru. Care școală e „în general" mai tare rămîne de văzut. Așa că, în loc să te superi pe noi, trimite-ne cît mai multe vești despre activitatea voastră sportivă. Le vom publica cu dragă inimă.**

— Dragulea Gabriela — Băicoi — Școala de 7 ani nr. 1.

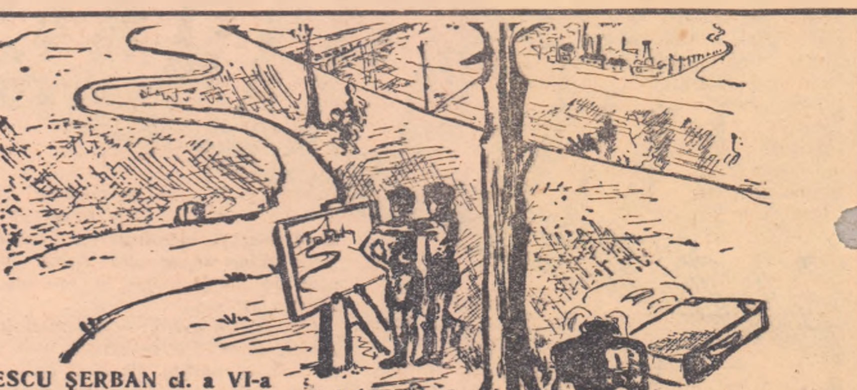
Scrisoarea ta e foarte interesantă. Conține multe amănunte. Mă opresc însă numai asupra unei singure chestiuni. Aceea că mulți pionieri nu vin la adunările de grupă. Mă întreb de ce? Poate ți-ai pus și tu această întrebare. În orice caz, e „ceva" la mijloc. Nu cumva adunările sînt plictisitoare? Știi că adunările unde se discută și se tot discută, nu prea plac nimănui. Dar dacă, pe lîngă discuții, ar fi și ceva distracții, (jocuri, cîntece, excursii), nu crezi că pionierii ar veni la adunări? Mai gîndește-te, Gabriela, și să ne mai scrii.

Deocamdată atît. Pe curînd.

Măriuca

TOMESCU ALEX. cl. a V-a

NIȚULESCU ȘERBAN cl. a VI-a

GOVORA

Una din cele mai frumoase stațiuni climaterice și balneare este Govora. Situată în Carpații sudici, la sud-vest de Rîmnicu-Vîlcea, în mijlocul unor păduri seculare, Govora a fost apreciată din cele mai vechi timpuri pentru apele sale iodate, pentru izvoarele sale tămăduitoare.

Pînă la eliberare, Govora era o stațiune de lux, loc de huzur pentru cei bogați.

Astăzi, localitatea a fost cu totul transformată. Instalațiile de băi au fost mult mărite și adaptate pentru cură în tot cursul anului. În vilele, hotelurile și casele de odihnă din Govora, vin să-și îngrijească sănătatea mii de oameni ai muncii.

Fabricile de cherestea din împrejurimi exploatează lemnul coniferelor care cresc din belșug prin aceste locuri.

FRUMOASĂ EȘTI PATRIA MEA

Cum știu să procedeze unii pionieri

BRAILA. — Școala medie Nicolaie Bălcescu.

Cu cîteva zile în urmă, Zaruba Dan și Tănase Alexandru, ambii elevi în clasa a III-a, au surprins pe Pandrea Constantin, din clasa a VI-a, în timp ce rupea ramurile unui pom. Indignați de o asemenea faptă, cei doi pionieri i-au cerut lui Pandrea să înceteze imediat. Pandrea care este un bătăuș bine cunoscut în școală, nu numai că n-a încetat, dar i-a și înjurat. Atunci Zaruba și Tănase l-au obligat să-i urmeze la direcțiunea școlii. Cu toate că Pandrea i-a lovit și i-a amenințat, pionierii, primind și sprijinul tovarășului profesor de serviciu, au reușit în cele din urmă să-l ducă pe Pandrea în fața directorului școlii, care l-a mustrat strașnic.

Menționăm că atît Zaruba, cît și Tănase, sînt pionieri doar de două luni de zile. În ceea ce-l privește pe Pandrea, nu se știe exact dacă e sau nu pionier, întrucît și-a pierdut de mai mult timp cravata și, chiar atunci cînd o avea, nu obișnuia s-o poarte.

Zaruba și Tănase au dovedit, în orice caz, că au o atitudine pionierească.

Atențiune!

DESCHIDEM

CLUBUL CURIOȘILOR

Zilele trecute ne-am pomenit, pe neașteptate, în redacție cu niște vizitatori foarte ciudați; era un grup de copii înarmați cu lunete, telescoape, stetoscoape, aparate de radio-recepție... Forfotind ici și colo, priveau, ascultau, întrebau, se mirau.

Neliniștiți, am căutat să aflăm cine sînt.

— Cum cine sîntem? ne-au răspuns ei. Curioșii! Noi sîntem curioșii!

— Care curioși? Cum vine asta? ne-am minunat noi.

— Dați-mi voie, s-a oferit să lămurească lucrurile unul dintre bărbații mai vîrstnici care-i însoțeau pe copiii cu pricina. Este vorba de Clubul curioșilor. Noi sîntem Clubul curioșilor!

— De la radio?

— Exact. Permiteți-mi să fac prezentările: eu sînt profesorul „Știe Tot", dînsul e doctorul „Vitamină", dumnealui e profesorul „Eprubetă", iar copiii sînt învățăceii noștri.

— Adică, curioșii? îi luarăm noi vorba.

— Intocmai!

— Ne pare foarte bine. Luați loc, poftiți!...

Ne așezarăm. Profesorul „Știe Tot" continuă:

—Am venit la dv. cu o problemă foarte serioasă...

— E vorba despre participarea cititorilor „Scînteii pionierului" la Clubul curioșilor?

— Chiar așa! Cum de-ați ghicit?

— Păi... aceasta e o veche dorință a cititorilor noștri!

— Uraaa! izbucniră curioșii. Gînd la gînd cu bucurie! Astăzi e o zi... „istorică"; ascultătorii emisiunilor radiofonice pentru copii se întovărășesc cu cititorii „Scînteii pionierului" în cadrul Clubului curioșilor!

— Intr-adevăr, e o zi care merită să fie sărbătorită încuviință profesorul „Știe Tot". Cum s-o sărbătorim?

La această întrebare, redactorul nostru cu probleme de știință și tehnică zîmbi a surpriză și vorbi:

— In clipa de față, se află în redacția noastră exploratorul Mihai Tican Rumano care a străbătut mări și țări. E cineva curios să afle cum se face o vînătoare de lei?

— Toți sîntem! săriră curioșii.

— Atunci, urma redactorul nostru, să stăm de vorbă cu oaspetele nostru Mihai Tican Rumano. In felul acesta vom sărbători lărgirea Clubului curioșilor!

Toată lumea încuviință entuziasmată. După puțin timp, MIHAI TICAN RUMANO, care se afla într-o încăpere a redacției, fu înconjurat de mulțimea curioșilor. Aflînd ce doreau, surîse pe binevoitor ca întotdeauna, începu să istorisească:

Prima întîlnire cu „regele animalelor"

Domnul Lepesteur, pe care am avut norocul să-l cunosc la puțin timp după debarcarea mea la Dakar, mi-a deșteptat — mărturisesc — un viu interes, istorisindu-mi isprăvile sale vînătorești întreprinse în ținuturile Africei occidentale. Atenția mi-a fost reținută îndeosebi de peripețiile vînătorilor de lei.

— Știți aci, în Senegal, vaduri bine cunoscute cu asemenea animale? l-am întrebat eu.

— Pentru aceasta este nevoie de o deplasare pînă la Saint Louis, în apropierea căruia se găsesc destule sălașuri de lei. Este locul chiar să adaug că leii din această regiune au reputația de a fi cei mai puternici și mai feroci.

Cu arme și muniții ne aprovizionasem încă de la plecare. Aveam cu noi puști „Ideal" de Saint Etienne, carabine „Mannlicher" și gloanțe explozibile.

Prima etapă am făcut-o pînă la Toumvacta — care nu trebuie confundat cu Tîmbuctu din Sudanul francez — la vreo 40 de kilometri de Saint Louis. Aci, tocmai ne pregăteam să pornim în căutarea șefului de trib, în scopul de a angaja o escortă de negri, care să ne transporte proviziile și călăuze care să ne conducă L-am găsit. Era un om de vreo 48 ani, care răspundea la numele de Hamed Sec Era îmbrăcat, firește, sumar, ca toți indigenii din triburi El trăia în căsnicie legitimă cu 7 frumuseți negre și era părintele fericit a două duzini de copii. S-a arătat foarte amabil cu noi Ne-a condus la locuința sa, construită din pămînt și paie, lîngă care am și adăpostit mașina cu care venisem

Datorită lui ne-am putut asigura o echipă de 14 oameni și, după o relativă odihnă, atît cît ne îngăduia atacul vijelios al țînțarilor, care pătrundeau și prin plasele de apărare (musticare), în zorii dimineții am luat drumul pe jos, spre marea pădure Budu, unde am sosit după cinci ore de mers.

Pădurea era mai mult nisipoasă, neavînd o vegetație prea deasă. Arbori scunzi, cu ramuri multe și groase, loc preferat al leilor, cărora nu le plac pădurile dese.

După o scurtă așteptare, la o distanță apreciabilă și-a făcut apariția, superb și impresionant, un leu de o mărime impunătoare. Priveliștea era fascinantă: capul mare și semeț rotea priviri cercetătoare. In lumina difuză a dimineții părea o statuie vie, simbolizînd forța și prestigiul adevăratului stăpînitor al acestor ținuturi, depășind cu mult înfățișarea semenilor săi din parcuri, circuri și crescătorii

Am înaintat spre el cu armele în cumpănire, încercînd o învăluire strategică Cînd am ajuns la o distanță cam de 300 de metri, luînd toate precauțiunile de rigoare, fiara, adulmecîndu-ne prezența, a scos un răcnet care ne-a înghețat sîngele în vine. In momentul cînd pregăteam însă atacul decisiv, leul dispăru brusc din raza vederii noastre.

L-am căutat apoi toată ziua dar fără să-i găsim urmele.

Hărțuiți și obosiți, seara ne-am înapoiat din nou la cortul nostru, purtînd pe fețe pecetea deziluziei Văzîndu-mi întristarea, prietenul Lepesteur a încercat să mă consoleze, ca unul ce era mai bătrîn și mai experimentat în rîndele marilor vînători El mi-a spus între altele că, înainte de toate, la vînătoare de fiare se cere o mare doză de răbdare și stăpînire de sine, căci leii nu se întîlnesc la fiecare pas și nici în clipa în care îi dorești Desigur, a mai adăugat el, că și norocul are un cuvînt de spus în întreprinderea marilor vînători.

Reîntremat sufletește de încurajările lui, după odihna din timpul nopții, în faptul dimineții, am pornit din nou la drum, încercîndu-ne norocul pentru a doua oară. După o oră de mers, doi dintre negrii noștri cercetași începură să strige cu glas tremurat: „Musiu, musiu" și ne arătară cu brațele întinse două puncte luminoase care scînteiau înaintea noastră la o distanță de cîteva sute de metri Da, norocul ne surîdea. In fața noastră se desena din ce în ce mai precis silueta mîndră a unui leu Emoția mea a fost tot așa de puternică ca la întîlnirea din ajun

Lepesteur își păstrase însă sîngele rece, liniștindu-mă că fiara nu atacă atît timp cît nu este pusă în stare de legitimă apărare Cînd am ajuns la distanța potrivită, un glonț porni din țeava carabinei lui Lepesteur Glonțul a nimerit bine și fiara, scoțînd un răget lugubru, se împletici cîțiva pași și se rostogoli apoi brusc la pămînt Murise.

La sfîrșit profesorul Știe Tot a adresat cititorilor noștri următoarea întrebare:

Intr-o savană, în apropierea unui rîu, a izbucnit un foc. Cum poate fi stins? Expediați răspunsul la această întrebare pe adresa redacției noastre. In cadrul Clubului curioșilor vom mai pune și alte întrebări Cei care răspund bine la un număr de întrebări vor fi considerați membri ai acestui club

MICA ENCICLOPEDIE

ACADEMIE — Cuvîntul este de origine greacă și vine de la Akademos, erou legendar elen. Numele lui Akademos îl purta o suburbie din Atena, unde Platon a înființat o vestită școală filozofică, prima Academie din lume. Astăzi, prin Academie se înțelege o instituție superioară de cultură, a cărei misiune este să ajute la dezvoltarea științelor și artelor. In țara noastră, cea mai înaltă instituție culturală de stat este Academia Republicii Populare Romîne.

ADRIA — Oraș așezat astăzi între fluviul Pad și Adige, la o depărtare de 20 km de țărmul mării Adriatice. In secolul al VI-lea î.e.n., Adria era o colonie grecă și un renumit port maritim Insă, datorită aluviunilor aduse în decursul veacurilor de apele Padului și Adigelui și depuse la gurile lor, bătrînul port s-a depărtat de mare. O mărturie a trecutului său maritim este numele mării Adriatice.

ALMANAH — Cuvîntul este de origine arabă și vine de la „al — manah", ceea ce înseamnă timp-măsură. La început se numea „Almanah" un fel de calendar în care erau înfățișate fenomenele astronomice (fazele lunii, durata zilei etc). In secolul al XVI-lea, în Europa, au început să apară almanahuri anuale care cuprindeau știri despre sistemele monetare ale diferitor țări, despre funcționarea poștelor, organizarea diferitelor tîrguri etc. Almanahurile literare au apărut, pentru prima oară, la începutul secolului al XVII-lea. Astăzi, prin almanah se înțelege o publicație periodică (de obicei anuală) cuprinzînd articole dintr-un anumit domeniu de activitate sau din domenii diverse.

ATENEU — Numele provine de la templul Atenei, care a fost transformat mai tîrziu într-un lăcaș de instrucție și cultura pentru poporul grec. Astăzi, Atenee se numesc instituțiile în care au loc manifestări cultural-artistice, (de exemplu, Ateneul R.P.R.).

A

Sport

„Cupa Europei"

Acum cîteva zile, în sala Complexului sportiv „Dante Gherman" le-am văzut la un antrenament pe gimnastele Elena Leușteanu-Teodorescu, Georgeta Hurmuzache și Sonia Inovan-Iovan. Am vrut să stăm de vorbă cu ele, să le luăm un mic interviu. Văzîndu-le însă în plin antrenament, am renunțat. N-am vrut să le deranjăm.

Din puținele cuvinte schimbate cu antrenorii, am aflat însă că alegerea acestor trei gimnaste care o să ne reprezinte culorile patriei în „Cupa Europei" s-a făcut în urma unei selecții foarte serioase.

Elena Leușteanu la antrenament.

La interviu n-am renunțat; l-am amînat însă pentru 26 mai, zi în care în sala sporturilor Floreasca din București le vom întîlni pe gimnastele noastre alături de cele mai bune gimnaste ale continentului european.

Pentru 1 Iunie

In cinstea zilei de 1 Iunie, Ziua internațională a copilului, Comitetul Orășănesc C.F.S.-București organizează pentru copiii din Capitală numeroase întreceri sportive, dotate cu însemnate premii.

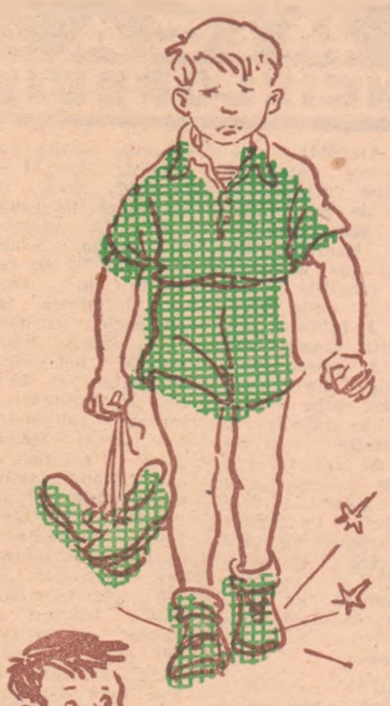
Astfel, duminică 26 mai, pe terenul Progresul F. B. se vor desfășura întrecerile de handbal, iar la 2 iunie, pe același teren, întrecerile între iubitorii tenisului de cîmp. Tot la 2 iunie la poligonul de tir de la Palatul pionierilor vor fi organizate întreceri de tir redus.

In ziua de 1 Iunie între Piața Victoriei și Piața Palatului Republicii se va desfășura concursul de ciclism rezervat copiilor între 7 și 12 ani.

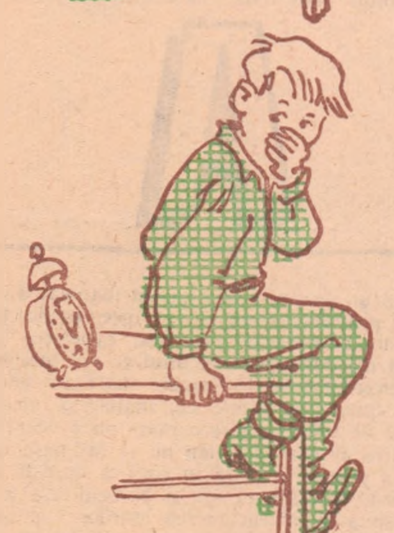
Copiii din București, pentru întrecerile de handbal tenis de cîmp, tir redus și ciclism, se mai pot înscrie la Comitetul Orășănesc C.F.S. str. Vasile Alecsandri nr. 6.

O scrisoare găsită

Octav Pancu Iaşi

Îmi închipui, dragă prietene, că, dacă poşta ţi-ar fi adus un pachet în care ai fi găsit un pinguin împăiat, alături de un bileţel cu „salutări călduroase din Oceanul Îngheţat", faptul acesta te-ar fi mirat mai puţin decît primirea scrisorii mele.

S-a scurs aproape un an şi cred că numele meu nu-ţi spune nimic. Adevărul este că am şi un nume care, ca să zic aşa, nu spune nimic „în principiu". Mă cheamă Marin I. Marin (primul Marin e pronumele şi al doilea numele — te rog nu le confunda!) şi noroc că nu visez să mă fac nici scriitor, nici compozitor şi cu atît mai puţin artist de cinema, că altfel nu ştiu ce m-aş face cu Marin Marin-ul meu.

Dar, dacă numele meu nu-ţi aminteşte nimic, pe mine nu cred să mă fi uitat atît de repede. Am fost colegi de... paturi astă vară în tabăra de la Mamaia. Dar, cum dormitorul era destul de mare, mai precis eu sînt acela care...

1. ţi-am băgat o broască sub pătură;
2. te-am trezit din somn într-o noapte, ca să te rog să mă ierţi că am uitat să-ţi urez „noapte bună" înainte de a adormi;
3. în ultima zi de tabără, te-am chemat în camera pionierilor ca să facem împreună un jurămînt. Solemnitatea depunerii jurămîntului s-a desfăşurat, după cîte îmi amintesc, cam aşa:

— Jură! ţi-am spus.

— Pe ce?

— Pe ce vrei, numai să fie ceva „tare"...

— Jur pe colecţia mea de pietre. Mai tare n-am nimic! Acuma jură şi tu.

— Pe ce?

— Pe ce vrei, numai să fie ceva „trainic"...

— Jur pe sfoara mea de zmeu. E din bumbac pescăresc. Mai trainic n-am nimic!

— Bine, te cred...

— Atunci să jurăm că, oricînd vom avea nevoie unul de altul, ne vom scrie şi ne vom cere ajutor.

Apoi, tu ai mai propus, pentru ca să întărim jurămîntul, să ne înţepăm la cîte un deget şi să lăsăm să curgă o picătură. „Sîngele vărsat o să ne amintească întotdeauna jurămîntul!" Dar n-am găsit ace şi atunci ne-am mînjit pe degete cu cerneală roşie rămasă de cînd doctorul taberei ne-a pus pe amîndoi să pictăm afişul din sala de mese: „Nu beţi apă încălziţi" şi la care noi am adăugat: „Răcoriţi-vă mai întîi cu un borviz la gheaţă"...

Ei bine, dragul meu prieten (acum sînt sigur că-ţi aminteşti de mine), după aproape un an de cînd n-am mai dat nici unul vreun semn de viaţă, iată că mi-am amintit de jurămîntul nostru şi — pentru că am mare nevoie de un sfat prietenesc — îţi scriu.

Sînt foarte necăjit. Şi eu, cînd sînt necăjit, sînt întotdeauna de două ori mai necăjit decît altul. De ce de două ori? Pentru că naiba ştie ce-o fi cu mine, dar am o fire atît de veselă, încît nu pot să fiu necăjit. Mă înţelegi? Uite, îţi dau şi un exemplu: să spunem că am spart un geam. Mai întîi, bineînţeles, mă necăjesc că l-am spart. Apoi însă mă necăjesc că nu aştept să treacă nici măcar un minut şi încep să fluier, să-mi spun „bine că n-ai spart mai multe" şi să fiu gata să mă las invitat de directorul şcolii la o cofetărie, să înfulec două îngheţate şi o prăjitură, fără ca să-mi simt cîtuşi de puţin inima grea.

Acum însă sînt necăjit, sînt de două ori necăjit, pentru că, în urma unei adunări de grupă, am constatat că sînt un om fără voinţă.

Preşedintelui grupei noastre i-a venit o idee. De fapt, după fiecare carte citită, lui îi vine cîte o idee. Şi nenorocirea e că citeşte cît şapte. Nu există bibliotecă în oraşul nostru ca să nu aibă numele lui trecut cel puţin pe o fişă. Nu ştiu ce carte a mai citit de curînd, dar deunăzi ne-a spus:

— Am o idee! Ne adunăm şi vorbim despre voinţă. Voinţa e totul la om! Fără voinţă, omul e ca... (şi aici ne-a dat un şir de exemple lung ca autostrada Bucureşti-Oradea, care m-au înspăimîntat).

Ideea a plăcut băieţilor şi, de ce să te mint, la început mi-a surîs şi mie. Mai ales că s-a hotărît ca adunarea să aibă loc în podul casei preşedintelui, unde, dacă m-aş fi plictisit, aş fi găsit repede ce să fac: m-aş fi înfruptat din strugurii agăţaţi acolo la uscat... (De fapt, asta aş fi făcut şi dacă nu m-aş fi plictisit).

În sfîrşit, ne-am adunat şi am discutat. Primul punct a fost „călirea voinţei". Fiecare a dat cîte un exemplu din viaţa lui şi toţi au ajuns la concluzia că au o voinţă de fier, dacă nu chiar de oţel. Colegul meu de bancă, cel mai bun din clasă la literatură, ne-a spus cu cuvintele lui pline de floricele:

— Eu mi-am călit voinţa într-o seară. Era o seară senină. Apăruse luna nouă şi semăna cu iataganul lui Baiazid. Bătea un vînt călduţ... Tocmai înflorise liliacul şi...

— Iubitule, l-am întrerupt... lasă iataganele şi liliacul în pace... Mai direct, te rog, mai direct...

— Bine (nu s-a supărat), dar să ştii că fără tablouri de natură pierd tot farmecul...

— Lasă, nu-i nimic, îl găseşti tu altădată. Farmecul ăsta nu-i ca o batistă. L-ai pierdut, gata, nu mai ai în ce să-ţi sufli nasul... Spune-ne cum ţi-ai călit voinţa!

— Da... Era o seară senină. Adică, dacă nu vreţi, era o seară pur şi simplu. Hai să văd dacă am voinţă, mi-am spus. Eu port la pantofi 36. Fratele meu mai mic 34. Ei bine, m-am încălţat cu pantofii fratelui meu şi, timp de aproape două ore, deşi îmi venea să urlu de durere, m-am plimbat pe sub lună, care, ca un iatagan, tăia aerul parfumat de mireasma liliecilor în floare, parfum pe care vîntul călduţ... etc... etc...

— Bravo! l-au felicitat băieţii şi i-au strîns mîna, lucru pe care eu, cu regret, n-am putut să-l fac, deoarece tocmai atunci ciupisem o boabă de strugure şi-mi era teamă să nu mi-o strivească în palmă.

A vorbit apoi alt coleg, despre care, în tabără, ţi-am povestit multe. E matematicianul clasei noastre, un băiat foarte cumsecade, dar care are o mutră atît de caraghioasă — un nas lung de Ţăndărică şi nişte ochi speriaţi — încît, privindu-l, n-ai crede că ştie măcar tabla înmulţirii, dar mite să mediteze la matematică elevi dintr-a zecea!

— Eu, a început matematicianul, mi-am încercat voinţa duminică, 14.4.1957. Era ziua mea şi mama mi-a făcut nişte plăcinte pe cinste. Ei bine, m-am hotărît să nici nu le gust. Să văd, am voinţă sau n-am? Şi asta nu-i nimic. Poţi ascunde plăcintele în dulap, uiţi de ele şi e ca şi cum n-ar fi existat. Dar eu am luat farfurioara cu plăcinte şi mi-am aşezat-o chiar sub nas, pe masă. Rezolvam o problemă, mă uitam la plăcinte dar nu le atingeam nici măcar cu un deget. Îmi lăsa gura apă, dar am avut voinţă...

Iarăşi „bravo", iarăşi strîngeri de mînă.

Şi, ca să n-o mai lungesc, unul a mai spus că şi-a călit voinţa ţinîndu-şi respiraţia treizeci şi una de secunde, calculate exact, după un ceas deşteptător C.F.R.; altul, că el a procedat la fel ca matematicianul, numai că în loc de plăcintă şi-a pus sub nas o tavă cu gogoşi, iar preşedintele grupei ne-a dat gata pe toţi povestindu-ne cum, tot pentru a-şi căli voinţa, într-o zi, s-a tuns cu numărul zero, deşi avea întîlnire în parc cu o fată care îi declarase nici mai mult nici mai puţin că a văzut filmul „Soarta toboşarului" şi că i-a plăcut foarte mult eroul „mai ales pentru că avea o freză nemaipomenită"...

Numai eu n-am luat cuvîntul. N-aveam ce spune. Eu nu-mi călisem niciodată voinţa. Cum ar zice tata, un metalurgist cu experienţă, „eram ca o bucată de fier nenorocit pe lîngă o bară de oţel tare şi puternic".

Îţi dai seama că nu mă simţeam deloc bine într-o asemenea situaţie. Nu puteam rămîne în coada colegilor mei.

Şi am plecat spre casă cu o singură dorinţă: să-mi călesc şi eu voinţa!

Încă din pragul uşii, i-am spus mamei:

— Te rog, ajută-mă să mă călesc. Eşti mama mea şi sînt convins că doreşti ca fiul tău să fie aşa şi pe dincolo...

— Cum „aşa şi pe dincolo?"

— Sînt cam grăbit şi am vrut să scurtez. Înţeleg prin „aşa şi pe dincolo" faptul că doreşti ca să fiu un om tare, cu voinţă, nu aşa cum sînt acum. Ei bine, te-aş ruga să mă ajuţi. Mi-ar trebui cîteva lucruri neapărat...

— Ce anume?

— Nu te speria, sînt cîteva lucruri simple. Ce număr port eu la pantofi?

— 35! Dacă nu ţi-a mai crescut piciorul.

— Perfect. Dacă mi-a mai crescut e şi mai bine. Mi-ar trebui, pentru că n-am nici un frate, o pereche de pantofi 33, apoi o farfurie de plăcinte sau de gogoşi, indiferent, pe urmă un ceas C.F.R. sau oricare altă marcă, numai să meargă exact şi, în sfîrşit, te-aş ruga s-o convingi pe Lenuţa, fata vecinilor noştri, să mă aştepte mîine în parc, după ce va vedea filmul „Soarta toboşarului", şi să-mi dai bani să mă tund cu numărul zero!

Lasă-mă, iubite prietene, să-ţi povestesc ce şi-a închipuit mama despre mine. Întîi m-a pus să-i suflu în faţă ca să se convingă că n-am fost pe la unchiul Fane care are obiceiul să mă trateze cu cîte un păhărel de vin, iar dacă îl refuz îmi aruncă în faţă că sînt o momîie nu un bărbat, şi de ruşine, trebuie să primesc păhărelul. Apoi m-a întrebat dacă nu cumva mă simt rău, apoi a pufnit-o rîsul. (Trebuie să-ţi spun că eu am moştenit veselia de la mama. Tata, te rog să mă crezi, e un om foarte serios!) Rîsul mamei însă nu m-a descurajat. Am încercat şi fără ajutorul ei să-mi călesc voinţa.

Dar n-am reuşit. N-am reuşit şi pace! Nu mi-am putut ţine respiraţia nici 10 secunde, pentru că simţeam că începe să mă doară capul şi trebuia să învăţ la istorie. A doua zi mi-am făcut rost de nişte pantofi mai mici, dar, avînd de pregătit teza la fizică, n-am mai apucat să-i încalţ. S-a nimerit că a treia zi la prînz, după ce am venit de la şcoală, (nu mă laud, dar am dat o teză straşnică!) să avem la masă gogoşi. Îmi era însă o foame de lup şi mă gîndeam că, dacă renunţ la gogoşi, o să mă gîndesc toată după amiaza la ele şi n-o să-mi pot face harta. Am preferat să desenez harta şi, din cînd în cînd, spre a-mi răsplăti munca, să înfulec cîte o gogoaşă. Tot din cauza hărţii, n-am avut timp să mă duc nici la frizer. De fapt ar fi fost zadarnic. Lenuţa n-avea chef să se plimbe cu mine prin parc şi pe urmă mi-a spus că deoarece sîntem prieteni de la vîrsta de doi ani, ea nu s-ar supăra nici dacă m-aş rade în cap, nu numai dacă m-aş tunde cu zero.

Iată de ce sînt necăjit, dragul meu prieten. Sînt un om fără voinţă. Şi, ceea ce e şi mai [illegible] e faptul că mă simt bine aşa, că sînt vesel şi sănătos, — ceea ce îţi doresc şi ţie.

Aştept sfatul tău!

TICU ŞI STANEL, DOI DESCURCĂ-LUME

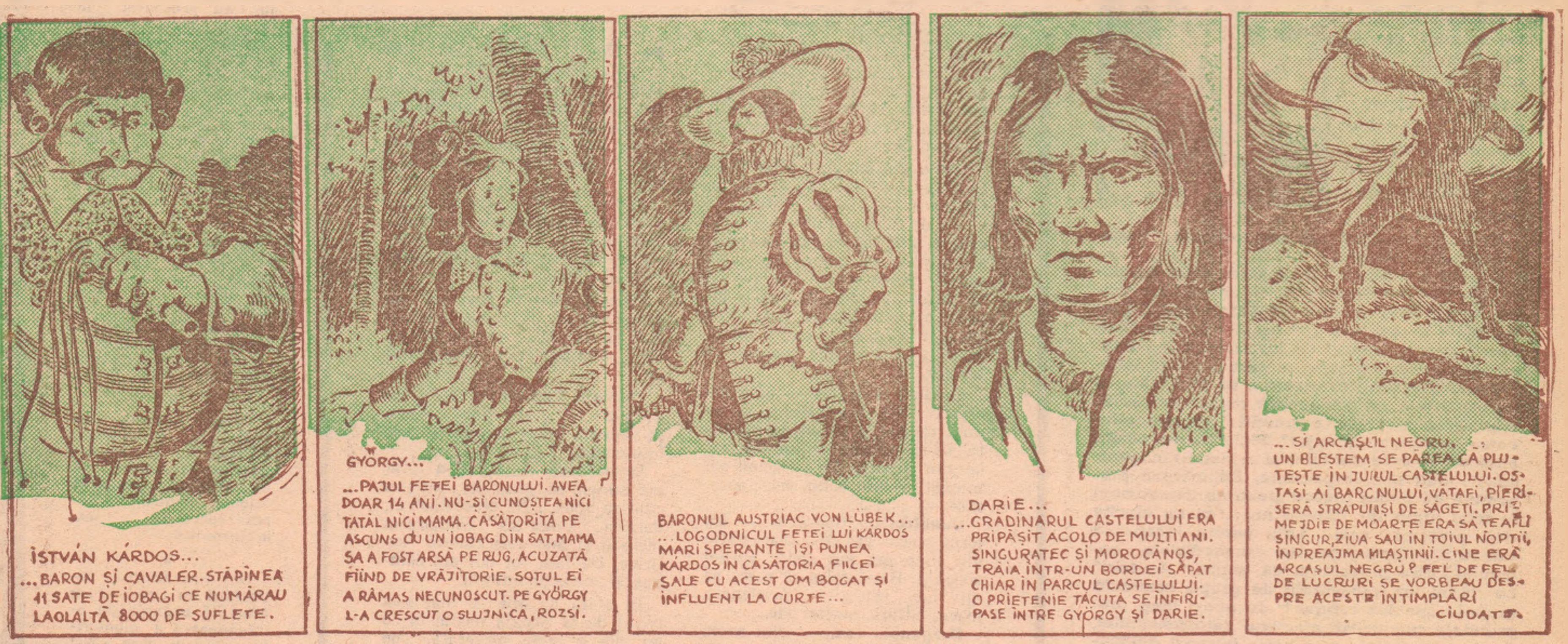

de M. STOIAN şi BURSCHI

ARCAȘUL NEGRU

POVESTIRE DE A. WEISS — DESENE DE Z. IULIAN

Intre zidurile unui bătrîn şi falnic castel aşezat undeva, în apropierea munţilor Apuseni, s-au petrecut, în jurul anului 1514, intîmplările de mai jos. Mulţi oameni trăiaţi la castel: buni şi răi, obidiţi şi asupritori, fiecare cu gîndurile şi faptele lor.

CÎND ADORMI ÎN PĂDURE

Citiţi în numărul viitor: NECAZURILE BARONULUI KARDOSI

...AICI PESCĂRUȘ... ...AICI PESCĂRUȘ...

Transmitem pe lungimile de undă 515 și 1257. Confirmați recepția!

Aici Pescăruș 1... Către Școala de 7 ani Cricău! Către Școala de 7 ani Cricău! Am aflat că aveți necazuri. Nu cunoașteți felul în care se desfășoară careul pionieresc. Vă explicăm prin radiogramă:

Careul pionieresc are loc totdeauna înaintea oricărei adunări.

Careul are trei laturi, a patra fiind deschisă. In careu, detașamentul se așează pe grupe. In dreapta grupei stă președintele. Președintele detașamentului se află în deschizătura careului, alături de instructorul de detașament. In flancul sting al careului stau toboșarul și gornistul. In dreapta, se află steagul. Ceremonialul se desfășoară astfel: președintele detașamentului comandă: „pentru aducerea steagului, drepți!" Pînă ce se aduce steagul, se bate din tobă și se sună din goarnă. Se dau apoi rapoartele. Raportează președinții de grupă președintelui de detașament în felul următor: „Grupa nr. ... cu un efectiv de... prezenți... este gata pentru începerea adunării". După rapoarte, președintele comandă către președinții de grupă: „La loc!" La rîndul lor, președinții de grupă comandă grupei: „pe loc repaus!" In acest timp președintele calculează efectivul detașamentului. Apoi, președintele reia către întregul detașament: „Detașament, pentru raport, drepți!" El raportează instructorului de detașament: „Tovarășe instructor, detașamentul... cu un efectiv de... prezenți... este gata pentru începerea adunării". După aceasta, instructorul rostește deviza: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!" La care pionierii îi răspund: „Sînt gata întotdeauna!" Salută numai președinții de grupă.

La adunarea de unitate se procedează la fel, numai că, în locul președinților de grupă, raportează președinții detașamentelor președintelui unității, iar acesta instructorului superior.

După epuizarea programului de desfășurare a adunării, se reface careul *). Nu se mai dau rapoarte de prezență. Președintele detașamentului raportează însă instructorului că adunarea a luat sfîrșit. Instructorul rostește deviza, comandă ducerea steagului, iar careul ia sfîrșit.

Pentru orice nelămurire în activitatea voastră, cereți ajutorul „Pescărușului", superracheta redacției noastre. El vă va răspunde urgent și, dacă e nevoie, echipajul „Pescărușului", va veni chiar în școala voastră.

*) Atunci cînd locul nu permite așezarea detașamentului sau a unității în careu, se poate face ceremonialul în formația „în linie".

CE AȘ VREA SĂ FAC ÎN VACANȚĂ!

De astădată ziarul nostru a întreprins „Ancheta săptămînii" la Școala medie nr. 6 din Orașul Stalin. Au fost de față mulți copii din toate clasele. Iată ce ne-au declarat ei:

Onicu Emilia, cl. a VI-a C — Eu după ce mă întorc de la tabăra uzinei, de la Păltiniș (e vorba de tabăra uzinei unde lucrează tatăl ei), vreau neapărat să activez în tabăra de curte sau la clubul școlii. Desigur că în tabără voi învăța multe lucruri noi. Ei, aceste noutăți le voi aduce în club, ca să înfrumusețez activitatea noastră, a tuturor.

Constantin Maria — ne-a declarat: Mie îmi place foarte mult chimia și vreau, în vacanță, să-mi alcătuiesc un mic laborator propriu. De pe acum am început să-mi adun cele necesare.

Dumitrescu Georgeta — Eu scriu poezii, așa că o mare parte din timp am s-o dedic acestei ocupații. Bineînțeles că n-am să uit nici celelalte: prietenele, joaca, cititul, sportul etc...

Drăgănoiu Ioan — Noi avem un plan grozav pentru vacanță. Vrem să construim un aparat de filmat. E greu, însă vom izbuti. Lentilele le vom face din becuri umplute cu apă, cutia din placaj, discurile din aluminiu. Pe dinăuntru, vom izola aparatul cu deșeuri de azbest.

Cîrlan Savin — Eu am doi prieteni. Pe Roșu Gheorghe și pe Doroghi Viorel. Roșu știe să cînte din muzicuță, eu din acordeon. Vă închipuiți ce frumos va fi cînd o să plecăm cu desaga de merinde și cu o păturică, sus la munte. Vom cînta, ne vom juca, iar eu am să pictez.

Mareș Aurora—Din capul locului vă spun că mie îmi place sportul. Așa că nu-mi pot închipui vacanța fără volei, atletism și altele.

Clasa a IV-a B. Nici noi nu putem să ne închipuim vacanța fără turism. Vom urca la Piatra Mare, Dîmbul Mare, Postăvarul etc.

Doroghi Victoria—Sîntem un grup de fotografi. Vom colinda în vacanță împrejurimile și vom fotografia.

Dumitrescu cl. a VII-a ...iar noi sîntem un grup de... nu știu cum să spun... Ne place teatrul, muzica.. Vrem să compunem melodii și mai ales cîntece satirice. De fapt tot noi am compus și cîntecul unității.

In afară de cele de mai sus, copiii de la Școala medie nr. 6 au cîte o carte preferată, pe care ar vrea s-o citească. Printre altele amintim: „Tînăra gardă" „Așa s-a călit oțelul" — „Toate pînzele sus!" — „Gruia lui Novac" etc...

Dragi copii, scrieți-ne ce ați vrea să faceți în vacanță? Cele mai interesante răspunsuri le vom publica în paginile gazetei!

Zile însorite de vacanță vă așteaptă

DE VORBĂ CU ACADEMICIANUL ALEXANDRU GRAUR

(Urmare din pag. 1-a)

— Tovarășe profesor, dacă colegii mei nu mai au nimic de întrebat cu privire la virgulă, aș vrea să vă pun eu o întrebare.

— Poftim...

— Este vorba de acordul între subiect și predicat în cazul substantivelor colective.

— Da... Ce nelămurire ai aci?

— De pildă... cum e corect să spunem „Un grup de oameni a apărut" sau „Un grup de oameni AU apărut"?

— Și aci e vorba de ceea ce gîndește cel care scrie. Dacă îl interesează oamenii, va spune: „au apărut". Dacă îl interesează grupul, va spune: „a apărut". Nu e greșit nici într-un caz, nici în celălalt. În alte limbi, problema e mai complicată. In englezește, de pildă, la cuvinte ca „guvernul", „parlamentul" se pune pluralul: „Parlamentul sînt nelămuriți". „Guvernul iau măsuri". Aș vrea să mai spun ceva în legătură cu despărțirea cuvintelor. Știu că prezintă uneori greutăți. Așa-i?

— Uneori, da!

— Mai ales cuvîntul „numai" vă face necazuri. Cînd se scrie „numai" într-un cuvînt, și „nu mai" despărțit?

— ...

— Uite, să luăm un exemplu: „Copilul s-a făcut cuminte, nu mai copiază la teză". E clar înțelesul, nu? Dar dacă aș scrie: „numai copiază la teză"?

— ...Se schimbă înțelesul.

— Sigur că se schimbă. Înseamnă că băiatul s-a făcut cuminte, însă tot mai copiază la teză. Trebuie să te gîndești bine la înțelesul lucrurilor atunci cînd scrii sau vorbești.

— Tovarășe profesor, v-am supărat cu atîtea întrebări...

— Ba nu m-ați supărat deloc...

— ...Îngăduiți-ne încă una...

— Cu plăcere.

— De ce s-a desființat apostroful și s-a înlocuit cu liniuța?

— Era o complicație în plus să stai să te gîndești: „ce să pun, linioară sau apostrof?" Acum avem un singur semn, și gata. Nu-i mai bine?

— Firește... Mai ales pentru noi, elevii.

— Dar de apostrof tot n-am scăpat cu totul. Acolo unde se suprimă o literă, punem apostrof. De exemplu: „Dom'le". Linioara este făcută să unească cuvinte diferite și nu să înlocuiască literele care lipsesc dintr-un cuvînt. Poate ar fi bine să se desființeze și linioara. (Rîsete). Da, da, nu glumesc. În limba italiană există așa ceva. Cînd vă veți face mari, să propuneți lucrul acesta. Deocamdată însă, linioara prezintă și unele avantaje: te obligă să analizezi cuvîntul pe care îl scrii...

— Vă mulțumim mult, tovarășe profesor.

— ...Mi-a făcut multă plăcere... Mai ales pentru că am remarcat că vă pricepeți. S-ar putea întîmpla ca mîine, poimîine, să... devenim colegi. Cine știe?

La ordinea zilei

In cinstea Festivalului, pionierii din regiunea Baia Mare au plantat pînă acum 13.702 pomi fructiferi. S-au evidențiat în mod deosebit pionierii din raioanele Oaș și Somcuța.

★

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 6 din București, raionul Stalin, au prezentat la Teatrul Național, sala „Studio", cîteva aspecte scenarizate din viața lui Mihail Eminescu. Montajul, intitulat „Trecut-au anii", a fost alcătuit de tovarășa Maria Steriade, directoarea școlii.

Spectacolul s-a bucurat de mult succes.

★

De la Alba Iulia ni se transmite că pionierii din acest raion au adunat pînă acum 3.890 sticle și borcane, în valoare de 5.640 lei. Suma aceasta, pionierii au vărsat-o în fondul Festivalului.

★

Grupul tinerilor turiști din Retevoiești, raionul Curtea de Argeș, ne transmite că au început pregătiri intense pentru viitoarea cercetare a împrejurimilor.

★

Din convorbirea telefonică cu Oradea, am aflat că organizația orășănească a pionierilor orădeni vrea să-și construiască o vilă—tabără în pădurile Băilor Victoria. Această vilă se va construi doar din cărămizile strînse de pionieri. Pînă acum au fost adunate peste 10.000 de cărămizi.

Succesul coriștilor la cea de a doua întîlnire internațională a corurilor de copii și tineret

La cea de a doua întîlnire internațională a corurilor de copii și tineret care a avut loc la Düsseldorf în R. F. Germană și la care au participat formații din 11 țări, corul de copii al radiodifuziunii romîne care a reprezentat țara noastră s-a dovedit a fi cea mai bună formație.

La Düsseldorf, în sala „Robert Schumann", succesul a fost extraordinar. Corul de copii al radiodifuziunii romîne a cîntat timp de o oră și treizeci și cinci de minute fără întrerupere, la insistența și cererile repetate ale celor 3000 de spectatori. In urma acestui succes, corul de copii al radiodifuziunii romîne a primit numeroase invitații de a concerta în Franța, Austria, Olanda, Belgia, Germania și alte țări.

Port din Sîncraiu-regiunea Cluj

PIONIERII LUI LENIN

1922... Alături de comunişti, de muncitorii vîrstnici care făuriseră Revoluţia cu piepturile lor, o generaţie nouă deschidea ochii spre viaţă. Prima generaţie care avea să crească sub soarele libertăţii. Şi mlădiţele acestea năzuiau să fie şi ele de folos patriei sovietice. Aşa s-au născut primele detaşamente pionereşti. Au luat fiinţă la Moscova, la Leningrad, la Odesa, în multe oraşe. Iar la 19 mai al aceluiaşi an, Comsomolul a hotărît să grupeze aceste detaşamente într-o organizaţie unică pe întreaga Rusie sovietică. Sînt 35 de ani de atunci. Cel mai tînăr schimb al comuniştilor a străbătut un drum minunat, presărat cu fapte mari. I-a oţelit pe pionierii sovietici semnul înalt, semnul Revoluţiei socialiste, sub care au păşit spre viitor. I-a însufleţit onoarea supremă de a purta numele lui Lenin, conducătorul iubit al muncitorimii. Era tot într-o zi de mai, în 1924, cînd zece mii de pionieri din Moscova, adunaţi în Piaţa Roşie, în faţa tăcutului mausoleu, au jurat credinţă memoriei lui Vladimir Ilici. Şi, generaţie după generaţie, pionierii sovietici au păstrat neîntinat acest jurămînt.

Cinste, curaj, hărnicie, îndrăzneală creatoare, dragoste fierbinte de patrie... Pentru calităţile acestea minunate, pionierii sovietici sînt iubiţi şi stimaţi. Din rîndurile lor au crescut mii de eroi ai ţării sovietice. Unii au construit oraşe şi uzine, alţii au desţelenit pămînturi întinse, alţii au ajuns savanţi de seamă. Şi cîţi dintre foştii pionieri nu şi-au vărsat sîngele în lupta cu fascismul cotropitor...

Ca să zugrăveşti măcar o parte din frumuseţea muncii şi jertfei lor, să spicuieşti puţin din bogata lor viaţă, ar trebui cărţi întregi. Fie că au ieşit de mult din rînduri şi acum poartă carnetul de comsomolist sau de comunist, fie că abia au primit cravata roşie, pionierii lui Lenin încearcă aceeaşi emoţie, aceeaşi mîndrie sfîntă cînd sună glasul argintiilor trompete.

Cald salut dragi prieteni

Pline de farmec sînt cîntecele şi dansurile sovietice... Şi nu e şcoală care să nu aibe ansamblu de cîntece şi dansuri

La Palatul pionierilor din Iaroslavl, se lucrează cu multă însufleţire pentru Festival.

E o tradiţie a pionierilor sovietici ca, în fiecare vară, să ajute colhozurile.

PAGINI DE LETOPISEŢ

...Anul 1922. Cincizeci de băieţi şi fete s-au aliniat într-un careu festiv. Muncitorii comunişti de la tipografia nr. 16, din raionul Krasnopresnaia din Moscova, au înmînat steagul roşu primului detaşament pionieresc creat în R.S.F.S.R.

...Anul 1929. Patria sovietică are nevoie de oameni cu carte, instruiţi. „Cine ştie carte să înveţe pe cei ce nu ştiu" — astfel suna chemarea adresată pionierilor în paginile gazetei „Pionierskaia Pravda". Şi mii de şcolari au răspuns la această chemare alfabetizînd mii de neştiutori de carte.

...Anul 1930. Primii ani ai primului cincinal. Răsună chemarea pionierească : „Noi strîngem fier vechi ca să ajutăm cincinalul. Dar voi?"

...Anul 1942. „Totul pentru front, totul pentru victorie !" Şi pionierii erau alături de popor, de colhoznici, de gospodine, de muncitori. Coloane de tancuri construite din fierul strîns de copii, se îndreaptă spre front. Pe tancuri stă scris : „Pionierii din Gorki". Tancurile luptă, nimicesc pe fascişti.

Iată-ne în zilele noastre.

Anul 1957. In cursul anului trecut, peste 15.000 de tineri naturalişti din R.S.F.S.R. au primit dreptul de a participa la Expoziţia Unională Agricolă. 146 de pionieri au primit medalii de aur şi argint.

...Milioane de pionieri sovietici se pregătesc pentru marea sărbătoare a tineretului — Festivalul Mondial.

In cinstea Festivalului — copiii pregătesc festivaluri pionereşti. Desigur însă că cel mai frumos dar al pionierilor vor fi notele bune din carnetele lor şcolare.

Pionierii sovietici îşi iubesc fierbinte patria.

AMINTIRE

In primăvara anului 1953 am fost invitat la o şcoală din Moscova; numărul şcolii l-am uitat, îmi amintesc doar că se află undeva, în apropierea parcului de la Sokolniki. Unitatea de pionieri se pregătea pentru 1 Mai şi copiii m-au rugat să le povestesc cîte ceva despre pionierii romîni.

M-a bucurat iniţiativa, dar mă frămînta ceva. Tocmai în ziua întîlnirii, la ora 6 după masă trebuia să am o convorbire telefonică cu mama mea care locuieşte în oraşul Sfîntu-Gheorghe. Intîlnirea cu pionierii era fixată pentru ora trei şi jumătate şi mi-era teamă că nu voi ajunge la timp la poştă. Se pierde comanda şi mama va fi desigur, îngrijorată. N-o să-şi poată închipui ce s-a întîmplat cu mine, de ce n-am venit la convorbire.

Gîndul acesta l-am comunicat, înaintea adunării, instructoarei şi celor doi băieţi care mă aşteptau îmbrăcaţi în uniforme, în faţa şcolii.

La ora trei şi jumătate precis a început adunarea festivă închinată Republicii Populare Romîne. Micii actori-şcolari au recitat versuri din Eminescu şi au făcut lecturi după schiţele lui Caragiale. Dansatorii au jucat „Ca la Breaza" şi toată sala, corul şi publicul au intonat marşul brigadierilor, „Hei rup".

După asta veneam eu la rînd. Copiii s-au dovedit buni ascultători. Un scîrţîit de scaun nu-i lucru mare, dar nici atîta n-am auzit. O singură dată s-a făcut puţin zgomot. Cei doi băieţi pe care i-am pomenit înainte, s-au ridicat deodată şi au ieşit. Vorbeam cu înflăcărare. Nu sînt un bun povestitor, dar privirile entuziaste şi atente, curiozitatea copiilor, dragostea cu care ascultau, cum se spune, mă înaripau.

Mi-am aruncat privirea spre ceasul aşezat pe masă numai cînd am terminat de vorbit. Şi m-a străbătut aşa, cu o fierbinţeală : era ora 6 şi 5 minute.

Mă aplecasem spre instructoare să-i cer scuze că trebuie să alerg, să plec imediat, cînd un pionier din rîndul întîi mi-a întins un bileţel pe care se aflau cîteva rînduri aşternute în grabă : „Am telefonat la poştă. Veţi primi legătura telefonică peste o oră, la 7. Vă rugăm să mai rămîneţi !"

Cînd, uşurat, mi-am ridicat privirea, i-am zărit pe cei doi prieteni. Amîndoi zîmbeau şi-mi spuneau parcă cu ochii: „Fiţi liniştit, am aranjat totul".

DOMOKOS GÉZA

Dragă Ludmila,

Pentru că în curînd organizaţia de pionieri Vladimir Ilici Lenin, din care faci şi tu parte, va împlini 35 de ani de viaţă, primeşte, dragă prietenă, cele mai calde felicitări din partea mea.

Colectivul de conducere al unităţii noastre te roagă foarte mult să transmiţi tuturor pionierilor din şcoala voastră salutul pionierilor de la Şcoala de 7 ani nr. 3 din Constanţa.– Noi am dori mult să ştim ziua şi ora cînd voi veţi ţine adunarea festivă. Te rugăm acest lucru deoarece şi noi dorim să ţinem în aceeaşi zi şi la aceeaşi oră o adunare pe unitate. Aştept răspunsul tău cît mai urgent. A ta prietenă bună, Florica...

Florica Voinea
Şcoala mixtă de 7 ani nr. 3
det. 1 – Constanţa

Către
Nozdrinoi Ludmila
Regiunea Moscova
2. Pavlovski – Posad
Kornevo Judinski per. dom. 10/3.

DE TOATE • DE TOATE • DE TOATE • DE TOATE • DE TOATE • DE TOATE

DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA

● In toată țara, se desfășoară între 19—28 mai, manifestări legate de Decada Culturii Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse. Sărbătorim astfel o cultură înaltă, care totdeauna a adus la noi un val puternic înoitor.

In cadrul Decadei vom putea vedea piese și filme noi din R.S.F.S.R., vom putea audia concerte, vom putea urmări conferințe despre știința și tehnica R.S.F.S.R.

Corul popular rus din Omsk, sosit în aceste zile, aduce din nou pe scenele noastre veselia și puterea cîntecului și a dansului rus.

● In cinstea zilei de 1 iunie, copiii vor putea viziona filmul bulgar „Primul punct".

● Ne mîndrim cu premiul de aur acordat filmelor de scurt metraj pe care l-a primit filmul romînesc de desen animat „Scurtă istorie" la festivalul de la Cannes. Acest film a fost realizat de Ion Popescu-Gopo.

Copiii îl cunosc bine pe „Gopo" cum îi spun ei cu prietenie. El este doar realizatorul filmului „Fetița mincinoasă"; de aceea, le aducem o veste. Intr-o discuție cu un gazetar, Gopo a declarat că, deși îl preocupă realizarea unor filme pentru cei mari, el nu și-a uitat pe micii săi prieteni. Pentru ei va lucra un film: „Noaptea basmelor". Actorii acestui film: desene animate, păpuși și... Violetta Marinescu din „Fetița mincinoasă".

CITIȚI ACESTE CĂRȚI

Fără indoială că nu auziți pentru întîia oară numele poetului Serghei Mihalkov. Nu de mult, Editura Tineretului a scos în traducerea lui Cezar Drăgoi, un nou și interesant volum de versuri ale cunoscutului poet soviet c. Volumul se intitulează „Drumețul vesel".

„Ioșka" e titlul culegerii de povestiri pentru copii apărute în Editura Tineretului sub semnătura scriitorului romîn de limbă maghiară Asztalos Istvan. Scrise simplu și antrenant, aceste povestiri vorbesc despre traiul anevoios al copiilor de acum 20—30 de ani.

Ghiciți ce-i:
„Sus piele, jos piele,
La mijloc mălai cu miere"

Ei, ați ghicit? Dacă nu, căutați răspunsul în „Snoave și ghicitori", culegere din folclor apărută în Editura Tineretului.

Să știm, să știm, să știm...

CUM SĂ SCROBIM GULERELE ȘI BLUZELE ALBE

Puneți la fiert un kilogram de apă. In timpul acesta luați o cană, în care puneți o lingură de amidon sau făină și începeți s-o amestecați cu apă rece, turnînd cîte puțin, ca să nu se formeze cocoloașe. Cînd apa de pe foc a început să clocotească, turnați în ea amestecul preparat în cană și amestecați tot timpul. Aveți grijă să folosiți o sită deasă, altfel se fac cocoloașe. Scrobeala e gata și trebuie s-o luați de pe foc. Turnați-o apoi într-un lighean cu apă, în care puneți și puțin albastru de rufe. Luați bluza sau gulerele, care mai întîi au fost spălate și fierte, înmuiați-le și clătiți-le bine. Apoi puneți-le la uscat. Se calcă puțin umede.

Hipopotamul Malișca de la circul din Baku, se ține ca un cățel după soții Durov, îmblînzitorii săi.

CINTECUL FRUNTAȘILOR LA INVAȚATURA

Versuri de
ALEX. BOGDAN

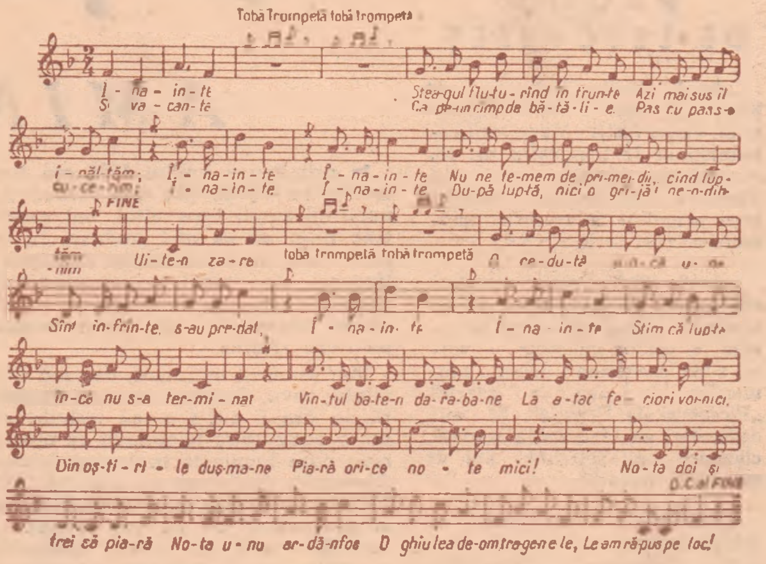
Muzica de
TITI ACS

Inainte,
Steagul fluturînd în frunte
Azi mai sus îl înălțăm;
Inainte, înainte!
Nu ne temem de primejdii, cînd luptăm.

Uite-n zare
O redută și-ncă una
Sînt înfrînte, s-au predat;
Inainte, înainte!
Știm că lupta încă nu s-a terminat.

Vîntul bate-n darabane,
La atac, feciori voinici,
Din oștirile dușmane
Piară orice note mici!
Nota doi și trei să piară
Nota unu ardă-n foc!
O ghiulea de-om trage-n ele,
Le-am răpus pe loc!

Și vacanța!
Ca pe-un cîmp de bătălie
Pas cu pas s-o cucerim;
Inainte, înainte,
După luptă — nici o grijă!
ne-odihnim!

ȘTIAȚI CĂ?

...Insula Luzon, din arhipelagul Filipinelor, unde se află și capitala statului Filipine a fost descoperită de o expediție spaniolă în anul 1561? Navigatorii spanioli, fiind surprinși că băștinașii măcinau orezul în niște lăzi mari care semănau cu niște copai, au numit insula „Isla de los Losones", ceea ce înseamnă „Insula Copăilor". Cu timpul, denumirea insulei s-a prescurtat, reducîndu-se doar la cuvîntul Luzon.

...frunzele plopului tremură, chiar atunci cînd nu adie vîntul, din cauza aerului cald care se ridică de pe suprafața pămîntului? Acest curent ascendent clatină frunzele plopului, fixate de crengi prin pețioli subțiri și lungi ce răspund la vibrații pe care noi nici nu le simțim.

...numele marelui navigator Cristofor Columb îl poartă o republică din America de Sud, un stat din Statele Unite? S-ar părea că și orașul Canada și două orașe Colombo, mare port și capitala Ceylonului a fost denumit așa în memoria lui Cristofor Columb. Adevărul este însă că acest nume provine de la cuvîntul senegalez „Corumbu", care în traducere înseamnă „chei".

Filatelie

Emisiunile filatelice ale țării noastre se bucură de multă apreciere peste hotare. Cu prilejul Congresului de filatelie de la Milano, au fost premiate timbre reprezentînd aspecte sportive din R.P.R. De asemenea, ziarele filatelice conțin aprecieri elogioase asupra timbrelor romînești. Faptul acesta este cu atît mai îmbucurător, cu cît timbrele noastre sînt tiparite în țară, în condiții grafice și artistice superioare.

Cu ocazia Congresului național de științe medicale a fost pusă în circulație o emisiune de 4 valori: 0,20, 0,35, 0,55 și 1,75 lei, în culorile verde, maron și roșu-violet. Timbrele reprezintă pe marii noștri savanți: prof. dr. Gh. Marinescu, prof. dr. Victor Babeș, prof. dr. I. C. Cantacuzino. Timbrul de 1,75 lei, legat direct de centenarul învățămîntului medical și farmaceutic din țara noastră, înfățișează pe întemeietorul primei școli medicale, doctor N. Kretzulescu și C. Davilla, avînd în mijloc localul Facultății de medicină. Timbrul acesta, tipărit în două culori și în tiraj redus, depășește limitele normale, fiind de două ori mai lung decît timbrele obișnuite.

EMISIUNI RADIOFONICE PENTRU VOI

Din programul emisiunilor radiofonice pentru copii dintre 23-29 mai, vă recomandăm:

SIMBATĂ 25 MAI — ora 9.30, programul I, emisiunea „Cutezătorii": de vorbă cu scriitorul Felix Aderca despre Christofor Columb;

DUMINICĂ 26 MAI — ora 8.30, programul I, emisiunea „Teatru la microfon pentru copii": scenariul radiofonic „O pînză în depărtare", dramatizare după romanul cu același titlu de V. Kataev.

Cintecul de mai sus îl puteți învăța ascultînd noua emisiune „Copiii cîntă".

SĂ CUNOAȘTEM FRUMUSEȚILE PATRIEI

ORIZONTAL: 1. Vîrf de munte și cabană turistică în masivul Bucegilor. (2 cuvinte); 2. Pisc al Carpaților Moldovei pe vîrful căruia se află două stînci uriașe numite „Pietrele Doamnei". — Te îngînă din văile munților; 3. La un capăt de peșteră — Și o plimbare la munte — Vasile Roaită; 4. Cel mai renumit este cel al Copoului din Iași — La începutul Carpaților; 5. Elena Oprescu — A practica un sport nautic; 6. Localitate climaterică în Ialomița cu gust de chinină! — Forma unui ou desenat; 7. Lac glaciar în Munții Rodnei — Lac de origine vulcanică situat în craterul muntelui Puciosul; 8. Așezare geografică — ...și alta rurală; 9. Dromader — Patru fete au plecat în excursie; 10. Locuitor al Carpaților Apuseni care asistă în fiecare an la tradiționalul tîrg de pe muntele Găina — Om de știință.

VERTICAL: 1. Pitorească stațiune balneo-climaterică pe Valea Prahovei de unde se pot face excursii pe Postăvarul și la cabana Clăbucet — Cel mai înalt pisc al Bucegilor cu privirea îndreptată spre Sinaia (2513 m) (nearticulat); 2. Tip de tractor romînesc — Impodobește crestele munților înalți; 3. Ramură a munților Bihorului său oraș din Banat lîngă Mureș — Mingii; 4. Pronume posesiv — Pe ele am văzut filmele „Alarmă în munți", „Lacul Roșu", „Muntele bătut de vînt" și „Misterele lacului din munte"; 5. Drumul ce-l urmăm într-o excursie la munte pentru a cunoaște cît mai mult frumusețile patriei — „Locuitor" al pădurilor de munte; 6. Păsări răpitoare... fără sfîrșit. — Animal de tracțiune prin munții Dobrogei; 7. Bogăția naturală și binefăcătoare a munților — Nu la Paris — Patru în litere; 8. Rece — Stațiune balneoclimaterică sezonieră în regiunea Stalin, mult renumită prin băile sale cu aburi și acid carbonic; 9... și alta în Regiunea Autonomă Maghiară cu pitorescul lac Ursu — Nas anagramat. 10. Bogăția munților Apuseni — Unul care pleacă în munți într-un roman de scriitorul S. Temușchin.

COLEGIUL DE REDACȚIE: Albinescu Elena; Bistrițeanu Alexandru; M Breslașu; B. Caragiale; Călin Marin; B. Grigoriu; Iliescu Constantin; I. Lessen; Valer Novacu; Octav Pancu-Iași; Rusu Maria; Sîrbu Ștefan; A. Weiss; N. Zamfir

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel. 7.60.10; 7 61 00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".